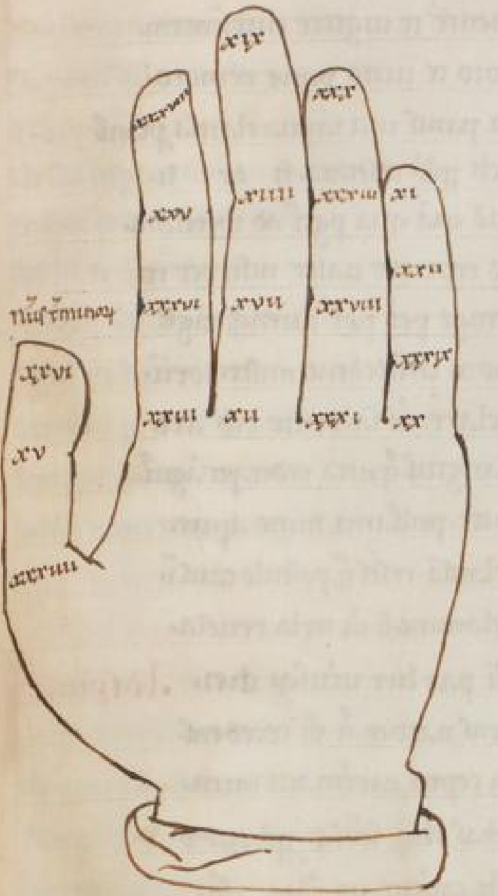

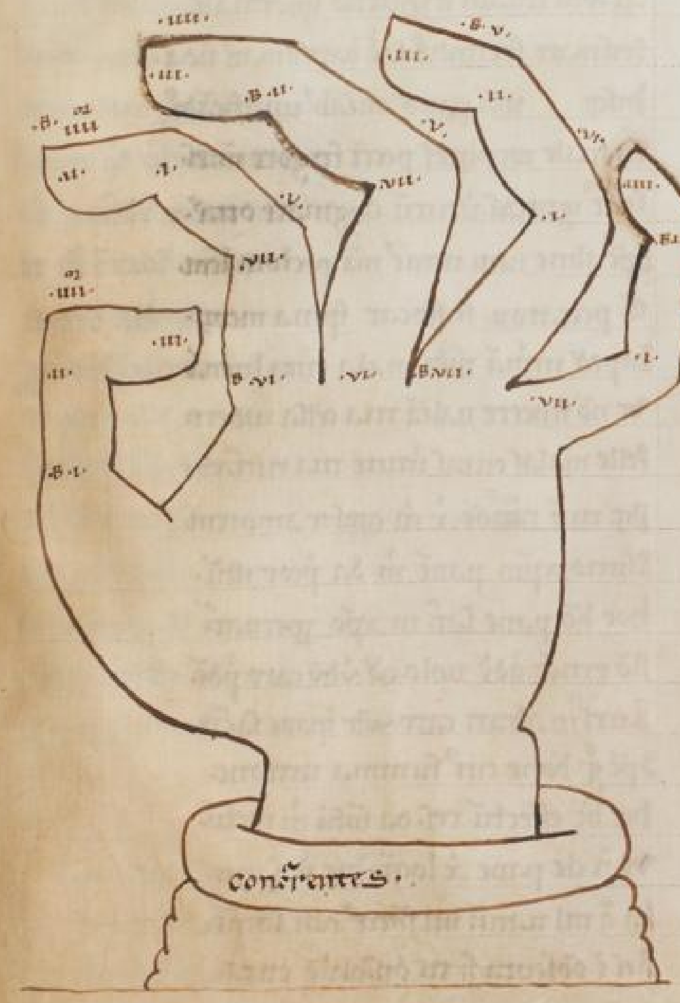

Quatuor modis inr̄ consiliū impiorum timore p̄
suasione. ppinguitate. concupiscencia. his trahi
mur. seducim̄ cont̄ hec. Ut cognoscam̄ possi
m̄ cū omīb' scīs. que sit. l. q̄ la. q̄. s. que
p̄f. xp̄c longitudo. q̄a eternitas. i. immutabil'. i. veri
tas. xp̄c latitudo. q̄a caritas. x̄ sublimitas. q̄a po
tencia. i. uirt̄. xp̄c p̄fund̄ q̄a sapiencia. Ipse nobis
dat' ē. q̄ timore nō trahem̄. q̄a ipse potencia. p̄sua
sione nō seducem̄. q̄a ip̄e sapia. Hi sūt q̄tuor
fontes de q̄b' dicit̄. potabim' in gaudio de fontib'
sal. hec. iiii. et' duob' nr̄is adipiscem̄ timore. et
amore. ipse timend' q̄a ipse potencia. cui nō resisti
t̄. et sapiencia que nō effugit̄. ipse amand' q̄a ip
se caritas qui animā p amicis posuit. et im
mutabil' metuū diligens. Vita in celesti patria ū
bra uite in paradiso. ubi adā umbra mortis. hic
mors in inferno. State in uiis dnī. interrogate semi
tas eternas ambulate in ea. vi. dicit. cordis contricio.
oris confessio. corporis astrictio. abrenunciatio p̄prieta
tis. abrenunciatio p̄pe uoluntatis. humilitas aliene
subiectionis. pseuerancia. Dies diei. ē. ii. angls.
uirgini nunciauit. et nox nocti. indic. sciam ser
pens eue.

Ad patrē

Omīb' in factis bn̄ ceptis siue pacti[s]
debet p̄poni dēs humane rationi.
A q̄ dictat̄ rō. res cuncta creatur.
Ut nr̄is factis sit p̄ncipiū. sit z auctor.
P̄ncipiū ūū dīs est. et clausula rerum
Q° sūi gō ceptū fuerit. finit' inceptū.
Debet adorari p̄mū. p̄mus q; uocari.
Auctor adorat' p̄m̄. p̄mus q; uocatur:
Nō elongabit se. cultore q; iuuabit:
Ō dnm̄ fateam̄ eū. sed cuncti potentem.
Supplicib' nr̄is p̄cib'. uotis q; fau entē.
O Pater eterne q̄ cuncta regendo supne.
Omnia disponis. uirtute sacre rōnis.
Carminis esto mei dux z uia materiei.
Ostendā metrū. mēdacia p̄spa petrū.

Psigni forma. remoui. concede renorma
Oratie pima. date deus adeoq: limam.
Qua re sublime celesti docmate l umi:
Tu faber es prudes. prudnt singla cudes.
Enormes normas. res deformes q: formas.
Tu nre mtis fabrica sacris documentis.
Comple. fecunda sustenta. dirige munda.
Vt diuinor. uideat sacra misteriorii.
Pssa fame uerbi. mea mes in tepe uerbi.
Volt refocillari uult ... ub pane leui.
Na ubu panis ds est. ubu caro panis.
Qo nos int alis cib e quia spiritualis.
hoc ex te natu no factu sine catum.
Vbu cuncta reg. hoc tecu cta pegit.
hoc sup astr tonat & in ari pabla donat.
Rector ibi celi cib. h potu q; fideli.
huc pane uiu. q uiuit machina rex.
Pande mee mti ds. hc gtare uolutti.
Nutat uim fide. x ceis hostia pdem.
Rurs in altari uolt hostia scificari.
Volt y i altari nos pane do saciari.

Fili
m.

Ite ego sceptu laudeq: noua canit.
Rex inse pero fer ope ceptisq: fauero. Ad filiu
Lux ds etna luces de luce patna.
Cui par maiesta e c patr pary; potesta.
Huic opi psto sis x. uocatus adesto.
Rex mpclara dext patris. agn in ara.
Pans tuu mum m. fud tuu m lum.
Vt duce te tut sclba. tua signa secut.
No mea lux ardet. accende si tua taro.
Qe te luce caret mes. nullo lumie claret.
Xpe pats ubu sis os m. sis m uerbuo.
No ubu fictu qd ptransit cito dictu.
S; qd ab etrbe datum man scp ex patr nat.
In uerbo tali ubo tam perpetuali.
Pane salutari poscit ms nra cibari.
Subtihe te pane mundo. dimittis inane.
Da. mor iplet uiuit. uiget atq; fouet.

Xpe ciba mente te iugiter esurientem.
Deficit ex toto te uiuo pane remoto.
Tu petra tu panis uia ianua clausa psmi.
Ianua tu celi pplo reserata fi de li.
Tu uia pand uia qua pgit ad theotam.
Nemo te cte reperire ualet nisi per te.
Duricia frange pet. pet duraq; tage.
Corda supnor. dulcedine misteriorii.
Vt uidea clare. qs sacre sit cib are.
Qs fons. qs sanguis. q uita redit. pr agni.
Ianua tu uite. pulsanti nunc aperite.
Hactenus ut clausa reses q. postulo causa.
Res e sub uelamine. s; m tecta reuela.
Spc alme di pax lux utriusq: diei. Ad spm scm
A patr pcedens natoq:. n m recedens.
Nris aspira ceptis. carmata mira.
Qe supadlecbas dnu scosq: pphetas.
Unda fudisti. canent ut plia xpi.
Tu fons uitalis s; inunctio spiritualis.
Crismate fecundas sac baptismati uadas.
hisq: ... uia pand amab uiuificadis.
Tu male torpntes pecti frigore mtes.
Celti ignitas. mutu dogmate ditas.
Spc alme ueni. ueni ma pectora leni.
Qe peccator suffocat spina meor.
Inped mtna mdi mala cura lucna.
Vt no sincere ualea tua celsa uidere.
Pelle malas curas. itute tua cunctas.
Pq: tuu ratione. x m confer amorem.
Esurio xpm pane m da pcor istu.
hoc ho pane sat. in xpo ppetuat.
No retice qd e uolo. qd ubu caro pde.
Rurs in altari caro uolt ipane sacri.
Spc g bone cui summa ratione.
hec ht effectu res. da sensu m rectu.
Vt n de pane x loqr. hic n sane.
In q nil uanu nil sentie nisi sanu.
Res e obscura s; tu dissolue cura.

hoc sacramentū m̄ p fidei documentū.
Tu potes oīmodos scͤpture soluere nodos.
Atq; pri⁹ celas res cū uis ipse reuelas.
Tu sac̄ impinguas mutas effamīe linguas.
Et facis exertas. facis ad sac̄ bella disertas.
Nil sīi te scͥt. sine te m̄ nil aperitur.
Mistica sacrorū resera m̄ dona tuorū.
Ignis tu lucens tu recte semita ducens.
Carmen pfectū p callē dirige rectum.
Dirigit ad celū mea mēs te pduce uelū.
Velū ē naui rege. dirige foedera ueri. Ad uē una
eadēq; caro sit q̄ uē in altari de pane ɔsec̄r⁹
& illa q̄ d̄ ūgine nata & i cruce passa fuisse

Panis in altari ubi uirtute sacrat⁹. credit̄
Fit diuina caro nr̄i medicīa reat⁹.
Fit caro nō alia quā x̄ nos redimīs.
Plena sacrāmento. cibus & uegetatio mītis.
Hec caro condicione ḡnui caro nō uidet̄.
Panis h͠uis speciē p mundo sacrificat̄.
Heret ͦnat̄e. rerū stupet ordo sacratū.
De modico panis quēdā de uirgine natū.
Horret qđ uibū caro factū sit caro rsū.
Qđ natalē mutat res condita cursū.
Et tm̄ ē eadē caro tūc de uirgine nata.
Et caro nūc cibo uite d̄ pane facta.
Xp̄c nos hoīes dignat⁹ ē homo nasci.
Nc̄ prius ille suo nos optat corpe pasci.
Ē effect⁹ hō d̄s. ut lapsos releuaret
Est id̄ uite panis dat⁹. ut saciaret.
Qđ dat⁹ a celo uite panis ualuisset.
Si redimend⁹ hō paciendo fam̄ pȷisse
Nō ḡ satis ē nasci d̄ uirgine cristū.
Si sui⁹ esuriens hō nō incorperet istū. Ut mundo
fame ibi ꝑclitanti xp̄c panis angloꝝ hō
factus subueniret

Verbi dira fames hoīes aliqñ pmebat
Esuriēs ñ hō quid manducare habebat
Anglic⁹ panis de celo uenit ad ima

Sū iā iam modū succideret ultra luna.
Et carnis nr̄e paleā sua numīe uelans.
Innotuit mōdo. dīuitatis signa reuelans.
Voluit ḡ suū pri⁹ auctor plasma pire.
Descendēs ut hō sic posset ad alt̄ redire.
Tot⁹ corruerat hō. tot⁹ erat labefactus.
Occīt dn̄s pereunti. uictima factus.
Victima s; scā. s; uiua. s; immaculata.
Victima q̄ maclās fugat. ex se sc̄ificata.
Victima qua maior offi nulla ualebit.
Que suiq; satis face pro nob̄ sufficiebat. Ad ñ ali⁹
pter̄ xp̄m p peccato ade satis face potuit. & ē idē in
utriq; natā in īmortal' eēt. spōte tñ p nobis

Hostia nulla ualens aut sufficiēs sat eēt mortu⁹
Que delet ade culpā si xp̄c abesset. est
Nā delebat adā p se. ñ paup habebat
Vn̄ satis faceret. quē culpa ḡui⁹ phibebat.
Ipse d̄s potuit. ñ debuit. ḡ necesse
Est ut homo d̄s h faciat. sīi q̄ nequit esse.
Hic q̄a cuncta p̄. d̄s hic & hō q̄a debet
Natiā tali scō res utraq; prebet.
Fit de naturis eadē psona duabus.
Corpib⁹q; medens nr̄is nō animab⁹.
Nec d̄s hic ul' hō duo st̄. un⁹ q̄a xp̄c
Alt̄ in alteri⁹ natā nō male mixtus.
Qui cum nō foret imortal' utraq;
Maiestate sua seruata iusticiaq;
Sponte c̄cē subiit ñ ueller nō moriturus.
Morte sua uitā nob̄ sine fine datur⁹.
Eoq; d̄s uer⁹ non debuit ex dītate.
Hicq; beat⁹ homo p iusticie ḡuitate.
Sustinuit tamē fieri diuiā uolūtas.
Qđ res ppetuo disponit numīe ēitas.
Coit in ligno x̄ crucis hostia uiua.
P quē mortalis fieret substācia diua.
Hostia ḡ felix. q̄ mō⁹ & astra replentur
De q̄ q̄ comedūt eternū nō morientur.
H ōuis cib⁹ est h uera refectio panis.

Quo quia non uiuit fiet spes eius inanis.
Hec est uera caro ueri qua pascimur agni
Per quam sulphurei tepuit uiolentia stagni. Quod agnus in lege immolatus et assus et a populo israel comestus typum Christi gesserit succedente uera gratia ueroque sacrificio id est Christo apparente legales cerimonie cessauerunt

Iam non per moysen agnus populo datur assus.
Agnus Christe ades pro nobis in cruce passus.
Huius uenturi prior extitit ille figura.
Umbra recessit adest lux. fit tibi hostia pura.
Hostia sollempnis Christe nos sanctificauit.
Mors tamen huic passo semel ultra non dominatur.
Gratia successit. disparuit illa uetus lex.
Et mundo noua lex. noua lux. nouus emicuit rex.
Nil modo placat ouis. nil sanguis aut uitulorum.
Nil holocausta boum. uetus periit ordo sacrorum.
Lex iam desistit pecudes mactare ministra.
Ex quo mactandus uenit pius ipse magister.
[…] legem lex ac agnum dei agnus abegit.
Quodque figurabat uetus. hoc nouus iste peregit.
Quem uelud igne sacro dum passio coxit amara
Hostia uiua patri Christus est oblatus in ara.
Quo utrumque domus signamus sanguine postem.
Et procul a nostris arcemus finibus hostem.
Dum labiis et corde eius sacra commemoramus
Corporis et ipsius cum sanguine participamus.
Qui quamuis totum pro mundo sacrificetur
Integer in regno manens uiuus semper habetur.
Et cum distribui per particulas uideatur.
Sumitur hic totus. totus celo ueneratur:
Astra soloque replens. manet unus Christus ubique;
Numquam deficiens cibus omnibus ad omnia cuique;
Istum namque cibum. cibus olim significauit.
Quo deus israel deserta per arua pauit.
Manna fuit populis cibus omnibus omnis in ore.
Pro uariis animis uario existente sapore.
De quo qui modicum tamquam qui plus capiebat
Exsaturabatur quia cunctis sufficiebat.

Misterium magnum nostro sub tempore tandem
Innuitur. cunctaque patent res mistica quondam
Manna quidem dominus de uirgine matre creatur:
Cuius in altari corpus de pane creatur.
Sed quam dissimiles sunt hic cibus et cibus ille.
Nam cibus hic deus est. cibus alter non uerbis fauille.
Ille cibus periit et edentes hunc perierunt
Qui panem uere Christum non esurierunt.
O panis sacer et fidei laudabile munus.
Omnibus omnis adest et sufficit omnibus unus.

Quod panis caro Christi non minuto efficitur consecratus sed in uerbo et uirtute creatoris et quod a bono nil maius nec a malo nil minus perficitur.

Angelus hic panem sit. esurit. hoc recreatur.
Hoc dum uiuit adhuc peregrinus homo uegetatur.
Quam felix panis. caro felix. hostia diuine
Incolumes homines qui pascit in ethere ciues.
Non capit hic uis magis aut minus hic homo neque.
Christus namque suis patrem facit omnibus equum.
Sed male sumentem trahit ad mortem sua noxa.
Sumentem digne sublimat in ethere clara.
Hic panis dum presbiteri benedicitur ore
Non ualet in prauo minus aut magis in meliore.
Sed licet immundus qui sacrare presidet aram
Sorde tamen nulla ualet hic sacrum maculare.
Par ubi est uirtus licet impar uita sacrantis.
Non creat illud opus hominis sed uis cuncta creantis.

Quod sacerdos dum in altari assistens Christi similitudinem gerit corpusque offert ipse quoque Christus et a Christo crucifixus dicatur

Assistens are per sacra presbiter orat.
Mensam celestem deus implet gratia rorat.
Complet a superis diuina potentia totum
Credo presbiteri sacrum admirabile uotum.
Nil aliud sacer est quam Christi simulacrum.
Dum tractat corpus Christi cum sanguine sacrum.
Dumque suos oculos in celum cordaque figit.
Extendendo manus et brachia se crucifigit.
Et deus que fuerit mors Christi flendo recitat.

Facta sue carnis d(omi)no uelut i(n) cruce mactat
Sic x(pc) xpc ho(sti)a offert uictima factus.
Qui recte x(pc) q(uonia)m crucifix(us) et unctus...

Q(uo)d solus d(eu)s s(an)c(t)ificator (et) administrator sit sac(ri)ficii p(res)b(yte)r u(ero) t(ame)n minist(er) atq(ue) eod(em) u(er)bo caro fit i(n)

Non alius celeb(ra)t quamuis alius uocitat(ur) — altari q(ue) c(re)ata
Ministeriu(m) sacru(m) u(er)bu(m) d(e)i hoc op(er)at(ur) — est in aluo uir
U(er)bu(m) na(m)q(ue) caro fact(um) sac(ra) u(er)ba minist(rat). — ginis
Et p(er) sac(ri)ficiu(m) carne(m) de pane ministrat.
Hoc op(us) h(ic) opifex d(eu)s e(st) sac(er) atq(ue) sacratur.
Fitq(ue) c(re)atura p(er) que(m) res cu(n)cta creatur.
Na(m) res cu(m) panis p(ro)p(ri)e subst(anti)a mane(n)s.
In x(pi) carne(m) d(iui)ni muneris transit.
Nesc(it) ho(mo) nesc(it) stupet angel(u)s h(oc) ita fieri.
Archang(e)lusq(ue) sac(ri) patris i(n)scrutabile secr(e)t(um).
Nesc(it) q(uo)s modulo q(uo) u(i)rtutis documento.
Res elem(en)ta c(re)anis p(ro)d(ucit) d(eu)s ex elemento.
S(ed) dext(er)e excelsi tal(is) mutatio cedit.
Cui uiget om(n)e q(uo)d e(st) cui mu(n)d(us) (et) ether obed(it).

Q(u)od celestiu(m) uasoru(m) figul(us) potens e(st) in alt(er)a(m) modi cu(m) panis portione(m) i(n) mele(chisedech) i(d est) i(n) carnis sue gl(ori)am di uinitate q(ue) hu(m)anitatis n(ost)re testa(m) assu(m)pta(m) et igne passionis sue decocta(m) de morte potuit ad uita(m) re

Possibile est illi q(ui) nou(um) c(un)cta c(re)are — formare.
Ex alio rurs(us) aliud q(uo)da(m) renouare
Molle lutu(m) figul(us) c(um) uult (et) q(uo)m(odo) tornat
Et noua uasa c(re)ans ea c(um) lab(ore) (et) apt(e) ornat.
Paret op(us) d(omi)no cui p(re)minet illa potestas.
Ut reparet q(uo)s uult dissolu(er)e testas.
Fili(us) e(r)g(o) dei i(n)t(er)q(ue) patris manifesta.
Ad nos d(e)scend(it) que(m) tex(it) carnea testa.
Aruit in testa c(re)atis i(n) clibano b(e)n(e) cocta.
Arte sui figuli de morte resurg(er)e docta.
S(ed) sane cocta q(uo)d no(n) aq(ua) noua mollit.
Que mundi macla(s) (et) n(ost)ra sup(er)flua tollit.
Dura nimis testa q(ue) tartara fortia freg(it).
Et redimis hom(in)e(m) c(re)ate n(ost)r(u)m morte subeg(it).
Manat ab hac testa su(m)me bonitatis oliuu(m).

Quo fugat in lauacro baptisma(tis) om(n)e nociuu(m).
Testa quid(em) felix q(ue) uite fonte repleta.
Corp(or)a n(ost)ra fouet anima(s) q(ue) pace q(ui)eta.
Hac simil(is) in testa diuina lucerna resple(n)d(et).
Un(de) sac(ri) m(en)se dapib(us) b(e)n(e)dictio pendet.
Et q(uonia)m n(ost)ra fides t(unc) cesset p(ro)ficit i(n)m(en)e.
In sac(ra) cena sine uino sumere panem.
A d(omi)no uinu(m) p(ro)p(ri)o pane petamus.
Quodq(ue) sacram(en)ti sit in illo p(er)spiciam(us).
Nil sup(er)sisse cibu(m) p(ro)d(est) si q(uo)n sitimus.
N(ost)re da(m)pna sitis potu releu(ar)e nequim(us).
S(ed) desid(eri)o p(ost) escas pocula magni.
P(re)s(er)tim carnes assas q(ui)a sup(er)sim(us) agni.
Assa caro nob(is) fac(it) ora magis sitibunda.
Q(ua)m tenere carnes q(ua)s mollis decoq(ui)t unda.
Ob fauente d(e)o mentis de fonte p(ro)pino.
Que g(er)o misteriu(m) de sacro sitio uino. — Q(uo)d nec caro sine sanguine nec sanguis sine carne recte ommun

Fert(ur) ad altare uinu(m) cu(m) pane litat(ur). — icat(ur) sic p(ro)
Cum ut(ro)q(ue) d(e)o c(um) pascha nouu(m) celeb(ra)t(ur). — melchi
Gaudet ut(ro)q(ue) d(eu)s laudans acceptat ut(ru)mq(ue). — sedech
P(er) quod mortale(m) xp(istu)m liquet esse deu(m)q(ue). — olim p(re)
Esse d(omi)n(u)m q(ui)a se xpc sub utroq(ue) reformat. — figatu(m)
Mortale(m) q(uonia)m morte(m) crucis in renormat. — e(st) q(ui) in typo
Illa duo de se tellus et uinea p(ro)fert — saluatoris
P(re)sbit(er)q(ue) manu genitori filius offert. — n(ost)ri pane(m) (et)
Quod p(er) melchisedech fuit oli(m) significatu(m). — uinu(m) d(omi)no
Libante(m) d(omi)no pane(m) uinu(m)q(ue) sacratu(m). — libasse sunt
Huius in historiis patre(m) t(em)p(o)re nequim(us) — legitur
Huius n(on) matre(m) n(on) auoru(m) nomina scim(us).
Quos signat eo n(on) xpc homo sin(e) patre.
Nat(us) ab et(er)no de patre d(e)o sine matre.
Hunc ego pontifice(m) p(ro)p(ri)o fore utriq(ue) rege(m).
Qui penetrat celos et donat ab ethe lege(m).
Panis affirmans h(ic) e(st) et uinis habundant.
Letificans a(n)i(m)as et eas a crimine mundans.
Hunc pane(m) utreq(ue) sac(ra) flos u(ir)ginitatis.
Edid(it) huic mundo fructu plen(us) d(e)itatis.

hoc de pane caro de uite cruor sacer erit.
Que male ne uideantur homines sapiant terrena.
Archanum celi dominus pro tempore celat.
Et poscente fide cui uult et quando reuelat.

Per fundamenta secretorum celestium ideo dominus occultari uoluit ut et per fidem celarentur et fidelibus meritum de uirtute fidei crescet.

Arcanis oculis ideo sunt ista remota.
Nec penitus nobis non uisis lumine nota.
Ut sic nostra fides ad iusticiam doceatur.
Et fidei merces maior certior sequatur.
Aut ideo uoluit deus hec archana latere
Ex hoc ne posset risum iudea mouere.
Si crudi carnes hominis crudas ederemus.
Sanguinis et calicis crudi cruorem biberemus.
Sed cibi potusque sacri ratione fruimur.
Per quod fide non per speciem sursum gradiamur.
Et quia corporeo uisu gustuque nequimus.
Cetera sunt in re discernere interius uelimus.
Mens satiata deo gustu probat interiori.
Quod lux quod lingua sensu nequid exteriori.
Nec modus aut species panis sunt inspicienda.
Immo sacramenti uirtus est corde retenta.
Sed neque de uino gustus non prospera speret
Nam uini sanguis uinum conspectibus heret.
Quod sanguis uini uideatur habere saporem.
Subueniente fide sacer liquor esse cruorem.
Hic est ille cruor qui Christi uulnere fusus.
Ore sacerdotis animarum transsit ad usus.
Utque sacramento res possit nulla deesse.
Debet in altari uino fons iunctus inesse.

Aquam pariter sanguinem admiscere quia utraque simul fluxere de latere saluatoris emanauit sanguis uidelicet redemptionis et aqua baptismatis per quod ecclesia figuratur.

Admiscetur aqua uino qua significantur
Nos quos saluificis alimentis uiuificauit.
Signantur aqua populi quos gratia munit.
Et quasi membris suo capiti Christi cruor unit.
Porro si uinum Christo sine fonte litatur.
Passio quod Christi fuerit pro gente negatur.
Nam si quod redimi debeat plasma deesset
Sic effectus homo deus aut cur mortuus esset.
Et contra si fons fuerit uini sine mixto
Monstratur quam gens sola manet sine Christo.
Nil fons saluificus sine sanguine propiciatur.
Et sine fonte sacer sanguis nichil hic operatur.
Sic utrumque simul fluxit de uulnere Christi.
Sic et utrumque simul decet in libamine festi.
Uitis uera deus fons uite Christe habetur.
Fons de fonte cor de uite uenire uidetur.
Quare non aliud alio sine sacrificatur:
Dum sic ad plenum sacra passio commemoratur.

In consecratione dominici calicis per uidetur in cena aqua mixta uino non legimus sed tamen in hoc sacramento nichil ad commemorationem dominice passionis decet apostoli eorumque successores ita fieri decreuerunt.

Hoc in natali calicis non est celebratio.
Quin pascha nouum uetus est propascha dicatur.
Nam panem tantum dominus uinumque liquorem
In propria mutans carnem sacrumque cruorem
Discipulis legitur cenantibus attribuisse.
Utque sui memores facerent idem docuisse.
Cena dei iterumque cenat cena fit idem.
Cenans cotidie nobiscum sicut ibidem.
Et quoniam lateris de sanguinis uulnere unda
Effluxere simul ablutio nostra secunda.
Decreuit patrum ueterum censura modesta.
Ut sint illa duo simul ad paschalia festa.
Utque in altari factum crucis esse uidetur.
Hoc in honore crucis nunc a nobis iteratur.
Impletur misterium sacri tria fons caro sanguis.
Que tria nos redimunt et ab his tribus itur ad angelos.
Unum de tribus his qui sacre subtrahit are.
Non digne poterit sine cauda sacrificare.

Licet uinum et aquam ante consecrationem in altari typice misceantur, post non tamen sanguis bibitur quia in sanguine domini tantum uertitur; populus quoque per illam figuratur in melius se consummatum dum illam digne percipit intelligat.

Sed licet in missa domini tria constituantur.
Omnia sunt tamen duo postquam sacrificantur.
Nam aqua mixta uino postquam sacratur.
Non nisi sanguis erit quo specie interius alatur.

Mistica res dat aquam christi de corde ebibit illam
Nam transfert nostram deus in sua membra familiam.
Transfert quando sumus per corpus ei sociamur.
Atque fide tanto capiti noua membra creamur.
Transfertque postea cum crismatis unctio sacra.
Nos ipsos facit esse nouos in fonte lauacri
Sed lauacri fontem fons uulneris iste figurat.
Et per utrumque deus animarum uulnera curas.
Quorum corda facis prius in baptismate munda.
Post lauacrum lapsos emundat sanguinis unda.
Hec duo tamen cruor et caro perpetiuntur.
Tercia res typus est ipsorum qui redimuntur.
Altera res satiat sed inebriat altera mentem
Catholicamque deo confederat utramque gentem.
His geminis ~~geminis~~ geminam substantiam nostra resultat.
Quam per adam ueteris mortis sententia multat.
Sanguine uita calet gaudet caro carne refecta.
Gaudet utrumque bono refici mundana senecta.
His renouatur homo peccatis inueteratus.
Hisque reuiuiscit fidei uirtute renatus.
His humana suum nunc resumpsit honorem.
His serpentinum gaudet superasse furorem.

Ad huius sacramenti perceptionem et salutifere crucis uirtute homo reseratur et diabolus superatur

Iam paradisiacam repetit uetus incola sedem.
Iamque redemptus homo celum sibi uendicat edem.
Crux facit hoc cuius rutilans super omnia splendor.
Hostes humani generis prosternit in endor.
Crux domini tamen est celi baratrique cathena.
Crux celi clauis uia uite mortis habena.
Crux penetrat celos replet orbem scindit abissum.
Frontibus in nostris christus impressit crucifixum.
Iam thau septum nullius fronte uidemus.
Et quia signa crucis nobis ipsa tenemus.
Mistica signa crucis facit ille caracter habebat.
Quem gladius mortis pestisque malam prohibebat.
Nunc quia nos redimit uitalis gratia ligni.
Delet typici sub signo littera signi.
Christus patefecit iter credentibus ad paradisum.

Namque quod obstabat uirus est fatale recisum.
Ensifer ille dei cherubin aditu patefacto.
Christicolas intrare modo sinit ense retracto.
Flammiuomi gladii uersatilis ille quiescit.
Letaque christicolis paradisi porta patescit.
Intrat quisquis amat a tempore namque iohannis.
Baptiste patet hec sacra ianua clausa tot annis.
Celum uim patitur rapiunt illud uiolenti.
Et quia successit post legem gratia genti.
Gaudet celorum rex preclarus super astra.
Armaque predonum dat ut hic adeat sua castra.
Nec iam pro regno certanti dampna minatur.
Immo uincenti dat premia cum superatur.
Utile certamen felix uiolentia talis.
Cum sua predoni predatio fit uenialis.
Et cum iam uictus uictori prestat honorem.
Sic uictor uicto se clamitet inferiorem.

Quod ante legem et in lege sanctis patribus regni celorum ianua clausa fuit post datam uero gratiam latroni penitenti omnibusque pie penitentibus reserata sit

Primitus obtrusa patriarchis atque prophetis
Nunc est facta patens latroni porta quietis.
Sumit clipeum iter mors uitam spe bona telum.
Contulit arma fidei christi confessio celum.
Portauere patres estus pondusque diei.
Peruolat iste latro prior ad sedem requiei.
Illos ad celum non induxere priora.
Plurima secula sed hunc induxit breuis hora.
Uexauit moysen in lege labor diuturnus.
Sed hunc denarius tamen equat utrumque diurnus.
Quosque prophetarum patres prius et genitrices.
Non potuerunt intrare modo fures et meretrices.
Ecce latro pede post christi uestigia fixo.
Intrat ad regnum confixus cum crucifixo.
Illa uocata canis credens intrat chananea.
Uinea dicta dei gens recedit hebrea.
Perfida tu refugis intrare latroque recessu.
Nec cessas christi pietatis figere morsum.
Cumque dei pietas hos suscipiat uenientes

traciuis dentes in eu pietate carentes.
Pone tuam rabiem quia preterierit priora.
Tempora post xpm succedunt prosperiora.
Ut tua lex lapidare solet ferroque necare.
Gratia nunc xpi studet ad uitam reuocare.
Gratia nunc melior quam littera que preminebat.
Sub qua iusticie sol ceu sub nube latebat.
Gratia messiam iam iam uenisse prophetat.
Ipsa que legis remouet iuga nosque quietat.
Quem exspectas alium sed disce requirere.
Scripta prophetarum xpm poteris hic reperire.
Que premonstrauit lex angelus atque prophetia.
xpc adest et sunt omnia laude repleta.
Hunc uenisse deum simul acclamant elementa.
Si elementorum tu attendis documenta.
Nam celi regem natum monstrat noua stella.
Huncque deum perhibet preberat sagi uinia nouella.
Vita defunctos egrosque salute beauit.
Sub pedibus eius mare se calcabile strauit.
Denique cum moritur sol lunaque fiunt tenebrosi.
Terra pauens tremuit surrexerunt tumulati.
Hos quoque quos duorum male captiuarat auerni.
Redditur ad superos et rex redit ille supernus.
Et uelum templi lapidesque crucis hostia scindit.
Sed nodum saxum quod habes in pectore findit.
Visis tot signis nondum iudea moueris.
Perfidie sed adhuc tenebris male ceca tegeris.
Ecce quod exspectas sunt mistica queque retecta.
Verum messiam uel per miracula specta.
Et quia nuda patent uelaminis interiora.
Iam tu nobiscum crucifixi nomen adora.
Pone tuum moysi densum uelamen ab ore.
Sublatus disce nouos cultu cessante priore. Quod xpc noster legis lator noster que sit moyses qui nos de diaboli seruitute ereptos agni paschalis immolatione quoque per mundi desertum ad regnum nos uite duce
Si moysen queris moysen iam respice xpm.
Ille pharaonis obest est hic colubrorum istum.
Ille fuit typicus uerus nos iste redemit.
Et pharaonicam gentem deus ense peremit.
Hic uerus moyses nos duxit per mare rubrum.
In fidei lauacro uetrem perimendo colubrum.
Hic paschale sacrum statuit melius celebrari.
Agnum se passus pro nobis sacrificari.
Pascha tamen quondam fuit umbris figaque ueri.
Sol deus effulsit tenebrisque monet remouere.
Qui nos mundanam duxit per regionem.
Pascit et ad lactis mellisque terre stationem.
Pascit in ecclesia quociens euangeliorum.
Verba recensentur nobis uitrisque sacrorum.
Pascit in altari deum uiuifici aliminis.
Esurientis eum reficit pia uisca minis.
Pascet namque domini quem post spiritales.
Donat habundanter nobis escas cereales.
Pascet et in celo deum mens sup ethera rapta.
Heret tota deo superum dulcedine capta.
Sic uite panis xpc nos pascit ubique.
Simul angelicis escam prebens hominique.
Perfida gens patrum caligine fusca.
Vt sis uinea ferax desistas esse labrusca.
Molliat ymbre suo te xpc gratia demum.
Vt pinguem faciat in uite uite racemum.
Ne quia detinuit paulum digressio facta.
Ad iudeam mea penna prope torta retracta.
Vt ualeas in petra frumenti spargere granum.
Si quis iudee xpm sero iudico uanum.
At semen xpm iudeam petra figurat.
Fertilitate caret que semper saxea durat. Quod deus noster se ipsum granum frumenti dicit quod cadens in terra mortuum resurgensque in semine uite multiplicatum sit. De genere
Hoc est frumenti granum quod terra fidelis. Terra fidelium
Seminatas assidue reddens sua semina celis. gentium terra
Hoc grano celi fiunt horrea multiplicata. sunt que cum ipso
Vbertas sacre terrarum pinguescit eo saciata. unum uite
Hoc est frumenti granum quod ab ethere uenit. panem mereantur
Cuius adeps animas nostras et corpora lenit. condire edificare
Illud sponte cadens in terra mortificatum. ficant

est p9. atq; p h surrexit multiplicat9.
Ex uno multis effluxit copia gnis.
De qb9 efficit nc un9 in ecce panis.
Nam quotiens x credente fide generam.
Ex uno gno gsi plurima gna cream.
Cui dni sapim9 carnes et sangis haustu.
Vna sic in carne duo simul ee legunt.
Xpc et eccla sic unum constituunt.
Sic ds in nob et in illo nos habitam9
Du capd h nob nos illi mbra pam9

Ne quisq mbru diabli fact9 ad corp9 dnicu more
inde psumat accede qd n tm pccis culpe 9scia

Huic tanto capiti mbr qdcq; cohr. dapnau q qd
Hi x sep se corpore uulne speret adhuc peccet
Non simul huic hes. s; tpi labe rebdes. ad sacra
dur mbr x metcis falce recidat.
No ualet h mbr x de corpore dici
Qd sunt sathene qd subicit metci.
Imaclat9 amat spos spola imaculata.
Federe ugineo sibi celit9 associatam.
Q pt qsqs no es de corpore xpi.
Du sordesci adhuc 7 nou penitusti.
Ad dni msa no e it accelerare
Ne si psuma. unde filis uideare.
Iudas omi mr se deliqsse sciebat.
Et tm a sacs epul se no retbebat.
Dupl te9 h ta cmune portionis.
Qd de 9tptu uiolare religionis.
Q te uiotio dni mala tata sequnt
Intt sathanas in eu c pane repnte
Et puni eu sntencia penaq; duplex.
Cui n pfec dni correctio suplex.
Pbs in eccla uidas exepla futuris
Ne corp9 x tetet animis n puris.
Na q cu uida male pcip. excipiet
Q bn c pec capd ad x referetur Qd nulli fideli
um ignorare liceat dnica corpus 7 sanguis sac
mtu qd i eccla cotidie celebr ne fecte exeu qd ig–

Percipiunt mlti sac s; qd pcipiat norat adult9
Ignorat penit qb9 uito duaminat pcipiendu
Omis id ignoras ignorat qa nescit censeatur
Vn sal orte. ueniet fons m pateicit. indignus
Ignorat ho 9medes de scificatis.
Sicut att moyses pena feret isciciat
Addit huic ubo moysi. ubu salomonis
Plenu misterio plenu sacre ronis.
Qn sedes mqo ad pnora celsa potitis.
Qs 9medas attide cibos discmine mte.
Na qd pficiat mti caro uiuificatrix
Scire pis debet ro mitis amatrix.
Nos monet hic psalm9 reg simul atq; pphe
E qm suauis dns gustate uidete.
Vn patet qm no ulli presbiteroy.
Ignorare licet uirtute misterioy.
Si bn que uirt9 uiget i sacs homo sciret
Mensa celeste nuq nisi mund9 adiret
Nuc qa no didicit sac pcipit inreuent
Iudiciuq; sibi sum morteq; parent
Sicq; fit ut x caro q dat ad medicina
Pmi9 huic mortis lagu par atq; ruina.
Na qus aliqs sit uite religiose
Cu nescit qd agit uiuit sibi pniciose
Qm misty sac defendit honorem.
Ei qui nodu gustauit mte sapore.
Vt nequo absq; fide pfectio stare sacroy
Sic sn doctrina no stabit cult9 coy
Et qui nesc sac discat 7 h ueneretur.
N 9tptoris multa quandoq; guet. Qd presbitu
qmq; sacnta dnica scire opoteat qb subiectu
s ipsm erudiat 7 ad uam fide instruat sine
Scire uel pmu q uictima qd gnat qb sacedotio
Qd lignu uite qd panis spualis fungi digne
Qd ue sit ara calix q i h aqsula mq. no poterit
et duo st unu postqua sacr utruq;.
Scire uelit q diluuii tul absul unda.
Vnda pfuda s; et ipa figura pfunda.

denique cur calicem crux signet crucem atque aram.
Agni pro nobis occisi sanguine claram.
Sur baptismali sit consimans vectio fonti.
Quod ue renatorum crux constat alta fronti.
Sed quod sacrorum domini penetratimus abyssum.
Omnia scire vel sacerdos quibus it ad ipsum.
Talia qui nescit post culpe quodque gravamen.
Non sibi non populo conferre valet medicamen.
Quin etiam cecus cecorum dux male cedit.
Que sua cum religis grauis ignorancia ledit.
Quod non didicit quod scire pro omnia debet.
Recte presbiter est et lucis iter bene prebet.

Quod sacerdos per Christi vestigia gradiens. ubique vite exemplo annuntians Christi domini ipsique angelus dicitur. duique primum

Presbiter est recte. vite cuius sacra norma ad agnitionem
Subiecto populo sit vivendi bene forma. dei amoremque
Cuncta cales vere intimis amare. celestium infla
Dum recte Christi factis imitatur et ore. mat. sera
Angelus est domini sed et ex Christo habetur. plurimum sortitur
Quod portare crucem Christi que referre videtur. dignitate
Ipse tamen Christus dicitur et pater ex ysaia.
Angelus est summus natus de matre maria.
Angelus ille quidem per se bonus extat habunde.
Angelus hic ab eo factus bonus est aliunde.
Nuncius hic debet mandata fidelia celi.
A domino missus populo deferre fideli.
In preces populi fletusque gravamina tristes.
Ad dominum remeans qui nititur preco referre.
Qui stans in templo spectandum fideique lucerna.
Contemplando deum meditandoque sola superna.
Frigida corda gregis culpe fuligine nigra.
Que prius fuerant ad vite gaudia pigra.
Ad superos revocans fidei facit igne calere.
Et succensa deo vite candore nitere.
Hic talis merito facie splendens seraphina.
Primum unum calx culpe fugiente ruina. Quod idem sit car

bo lucens quod et seraphin una dum intellecta sci recto
res spiritum dei pectore tenebris extinctum ubo sa

Sic populos fidei sua post vestigia ducens. liuis etc.
Carbones vivos facit illos carbo relucens. ploque bone
Sed quod in ecclesia carbonibus est faciendum. actionis
Thus optimum timiama preciosum reor his adolendum. ad amorem
Turibulo carnis intusque cremendum utrumque. celestium re
Victima que placet duplex hominique deoque. accendit
Sic de multorum carbonum diruitur massa. perfecto car
Saltem linguens duos mea dic ad cetera lassa. bones vivi
Ardens carbo fuit laurencius ignis in igne. alios suc
Cum palmam ceteris mors contulit ethica digne. cendentes
Carbo fuit domini nycolaus presul honestus. perhibentur
Utrorum est splendor perpetuus est manifestus.
Ille cruore rubens carbo carbonibus assimilatus.
Hic intus ardens olei pinguedine crassus.
Quos dudum genitos nigros errore paterno.
Succendi voluit summus deus igne superno.
Quem non alterius succendat pugna virilis.
Alterius moneat pietas etiam puerilis.
Illius exemplo mereamur sanguine lautum.
Huius purgare vite domino damnus aurum.
Viles utque dei dispensatorque fidelis.
Ore manu studuit thesauros condere celis.
Hos exemplares fidei propono magistros.
Ut doceam per eos altaris quosque ministros.
Esse pios. largos. fortes. castos. sapientes.
Rebus in adversis pro iusticia pacientes.
Tales sunt digni de ligno sumere vite.
Quos non excludit sententia mortis avite.
Tales digna deo libamina ferre merentur.
Et domini sacris assistere non prohibentur. Quod valde pe

riculosum sit ad sacramentum corporis et domini indigne accede
re non vite angelorum omniumque sanctorum frequentia ubi summus pon

Ergo sacramenta vite prudens homo disce. tifex Christus
Iudicioque dei deus percipis illa tremisce. semper sin
Terribilis res est et quam multum vereaeris. gulis in ecclesi
Corpore quod Christi Christo presente cibaris. vite immo
Nam si forte fidem sepius vis adhibere. porrigi sin
Quod nos sepe solent de Christo vera docere. gloriosque me

rita discernit subtilis

Tempore quo Christus genitori victima cara
Presbiterum manibus sublimi offertur in ara.
Sanctorum chorus omnis adest polus hic reseratur:
Presentemque deum grex angelicus comitatur.
Hic vere Christus presens auctorque sacrorum.
Iustorum mentes diiudicat atque malorum.
Novit enim plane videt quis debeat uti
Pane salutari seu dampno sive saluti.
Et licet assistat carnalis presbiter are.
Summus pontificum sacra dat hic celebrare.
Hic panem frangit. hic porrigit. hic benedicit.
Corpus id esse suum quod dat cum sanguine dicit.
Sed presumit peccator homo nisi dignus
Ad domini mensam utteque accedere pignus.
Discrete quam primum quod sit et quod caro Christi
Et quod vase vel divina stipendia sisti.
Vas non sincerum fuerit quo suscipiuntur.
Illi potius mala quod capiunt efficiuntur.
Unde monet Paulus primum quemque probare.
Et sic ad panem calicemque sacrum properare.
Quisquis enim corpus diiudicat domini ante.
Quid sit quod recipit gustum ne te reserante.
Illud securus comedat tamen ante probatus.
Quem non accuset capitalis causa reatus.
Nam quamvis aliquis culpet peccata minora.
Cum sint peccato non in ima ruunt bona.
Non tamen a sacris episcopis reor hic removendus.
Immo quod assidue nocet illi est redimendus:
Et quia cotidie peccati mole gravamur.
Talibus assidue medicamentis relevamur.
Dispensatrice sapientia cunctipotentis.
Providet unde queant curari vulnera mentis.

Quod pro diversitate morum Christus in merela agni et hedi in lege prefiguratum est immolari sicut et hic sacerdotum carnibus agni perfectiores. peccatores autem et penitentiam agentes

Preparet ergo deo sua pectora quisque fidelis. *edo pascat*
Fiat ut illius in mentis mansio celsi.
Corda fugit dominus corrupta plenaque sordis.

Cuius semper inest inmundo gracia cordi.
Et quem paupertas adhuc animus compellit egere
Esurietque bonam neque agni carne replere.
Saltem manducet sacerdos de carnibus agni edi.
Qui pro peccato populi solet hostia cedi.
Non homines docet esse pares vetus esse sacrorum.
Non peccet hic ratio non disparitas meritorum.
Hic edum Moyses iubet agni more litari.
Deum sub utroque typo volt Christus significari.
Hedus non tamen est edus qui dampnat et odit.
Sed quod sit quisque sacerdos discrimine prodit:
Agnum mactamus cum iusticia retinemus.
Hedus cum veniam poscentes crimina flemus.
Nec reor absurdum quod in edo significatur:
Christus qui capris aut hircis plerumque litatur.
Lex siquidem geminos hircos altaribus offert.
Quod quia sit gemina Christus substantia profert.
Pro sceleribus templi plebs unum sacrificabat.
In caput alterius sua crimina multiplicabat.
Hunc vivum populique sui peccata ferentem.
Sic emittebant heremi deserta petentem.
Christus utrumque caput nam cedetur in cruce pendens.
Desertumque petit cum surgit ab ethere tendens.
Qui mala nostra tulit ligno suspensus oviumque.
Inventam retulit ad nonaginta novemque.
Qui patris in dextra pollens deitatis honore.
Regnat et mundo templi aras carne decore.
Qui semel occisus licet ulterius non moriatur.
Mors tamen ad vitam nobis eius renovatur.
Et cotidie devotio presbiterorum.
Mactat in altari celebri vice sacrorum.
Nam quod in altari panis vinumque sacratur:
In cruce suspensum salvatorem commemoratur.
Ara crucis lignum signatque crucis monumentum.
Hic obiit hic dormit dat utrumque sacer monumentum.
Agnus in hac leo fortis ob hoc surrexit et ales.
Astra petens aquilas trahit ad se spirituales.

Quod sacerdos et quisque fidelium capiti suo quod est apostolice

conformari cuique ad celos seque cotidie spiritaliter debeat

Ergo bonus sacerdos quociens hoc sacramentum recensit,
ut se conformet Christi carnis decet penset.
Sic vicis crucifixa caro post emoriatur.
Vivificata caro mentis surgat eique sequatur.
Sic bene cum mortuis consurgit et quo vivit.
Denique redemptus abit homo quo fuit auctor abivit.
Quisquis nostri redemptoris vestris ymagine.
Et divine delectaris sacramenti pagine.
lege nostrum codicellum in quo scripsi breviter:
Quod de Christo sit tenendo corpore salubriter:
Hoc scripta cum sit cunctis valde necessaria.
Illis magis est legenda qui colunt altaria.
Hi ut discant et pavescant quid debet hominum.
Qui cum iuda male rodunt mensam sui domini.
Sed cibum atque potum interne dulcedinis.
degustet interioris intellectus hominis.
Ut palatus sane mentis in legendo sapiat:
Quatinus esca salvatoris ad vitam proficiat.

Capitula sunt quibus dominus albo sacerdos convictus est errasse.
.i. Sacerdotem malum sacrificium non conficere. Capitulum .ii. Si conficit scienti crimina eius non proficere sed ignoranti dumtaxat.
.iii. Fideles defunctos oblatione sacerdotis criminosi non iuvari.
.iiii. Iuxta hoc sacrum mysterium semper ... bonorum angelorum presentiam haberi. Capitulum .v. Utrum in sacrificio altaris omnes sacerdotes pares sint. Capitulum .vi. An talia docens et pugne examinari petens exaudiendus sit. Capitulum .vii. Utrum pro implendo misse officio flagitandus sit sacerdos qui criminibus irretitus dinoscitur.

Prophetata dudum tempora finalia tempora periculosa, qualia non fuerunt a principio, in nos pervenisse certis rerum argumentis experimur. Siquidem propter habundantem in ecclesia carnalium multitudinem, propter predicatam in euangelio bellorum tempestatem, propter invectam scismatis perversitatem, prorumpunt de foveis suis vulpes dolose ut demoliantur vineam domini. Egredientes enim e latebris suis heretici, perfidiam erroris sui publice disseminare non metuunt. Inter quos albero quidam sacerdos in merreke diebus nostris emersit, qui estimata religione et austera sua conversatione venerationem magnam in populo celebremque famam adeptus est. Posset que vulgi rumoribus dignus haberi, si lucentem ad oculum interiorem doctrina prava que velud cancer serpit non obfuscasset. Ipse enim contra orthodoxorum patrum auctoritatem contra imitatione dignam magistrorum traditionem a sacerdote criminoso corpus domini non confici docere

¶ .i. presumpsit. Qui ut errorem huic probabilitate aliqua coloraret, sacre ad hoc scripture testimonia detorsit, talia pretendens: Sacerdotes inquit propheta mali ruina sunt populi. Et alibi: Laqueus ruine facti sunt super viam. Si ruina, si laqueus sunt, placationes non afferunt. Verum hec non pro sacramentorum penuria sed pro vita atque doctrina perversa dicta sunt. Sacerdos enim malus quamquam vera sacramenta prebeat, de taciturnitate et pravis actibus grave in populo scandalum operatur. Sub eodem sensu idem gregorius in registro dicit: Necesse est ut munda sit manus que diluere sordes curat, ne tacta queque deterius inquinet, si sordida sequens lutum tenet. Non hoc ideo dicit quod sacramenta dei que in se veneranda semper et in dignitate contrectantis polluantur, sed ut qui sordide sancta pertractat per hoc deterius sordescat. Item beatus gregorius: Si his qui displicet ad intercedendum mittitur, irati animus in deteriora provocatur. Cum igitur sacerdos inter deum et populum legatione fungatur, provocat non placat si scienter ingratus adsistit. Sed hec auctoritas in electionibus locum habet, ne viduata pastore suo ecclesia in mediatorem et intercessorem eligat qui criminibus irretitus agnoscitur, quia si hoc irati dei indignatio augetur. Potest etenim generalius accipi sic ut habita bonorum copia sacerdotum pro faciendo misse officio criminosus sacerdos non interpelletur, quia in-